

господина *киръ* Лулча, но (*като прави поклонъ*), съ вашето позволеніе, нѣма да ся оженя съ него.

Грабчо.

Азъ съмъ най покорныйтъ вашъ слуга, но (*като преправя Далкиныйтъ поклонъ*) съ позволеніето ви, ще го земете, и тазъ вечеръ ще стане годежътъ.

Далка.

Тазъ вечеръ ?

Грабчо.

Тазъ вечеръ.

Далка, съ поклонъ.

Това, тате, нѣма да го бжде.

Грабчо, такожде.

Това ще стане, дщърко.

Далка.

Не!

Грабчо.

Да !

Далка.

Не, ви казвамъ.

Грабчо.

Ще, ти казвамъ азъ.

Далка.

Това е нѣщо, въ което не щете мя принуди.

Грабчо.

То е нѣщо, въ което ще тя принудя.

Далка.

Убивамся, но не зинамъ такъвъ мжжъ.